

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Schaefer Kalk GmbH & Co. KG

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Je nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ⁽¹⁾ neplatné a v rozporu s cíli směrnice 2003/87/ES ⁽²⁾ v rozsahu, v němž v čl. 49 odst. 1 druhé větě stanoví, že CO₂, který není přemístěn podle článku 49 odst. 1 první věty, se považuje za emitovaný zařízením vyrábějícím CO₂?
- 2) Je nařízení Komise (EU) č. 601/2012 neplatné a v rozporu s cíli směrnice 2003/87/ES v rozsahu, v němž v příloze IV oddíle 10 stanoví, že CO₂, který je na výrobu vysráženého uhličitanu vápenatého (PCC) přemístěn do jiného zařízení, se považuje za emitovaný zařízením vyrábějícím CO₂?

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 601/2012 ze dne 21. června 2012 o monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 181, s. 30).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, s. 32, Zvl. vyd. 15/07, s. 631).

Kasační opravný prostředek podaný dne 4. září 2015 společnostmi FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA proti rozsudku Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 16. června 2015 ve věci T-655/11, FSL Holdings a další v. Evropská komise

(Věc C-469/15 P)

(2015/C 389/20)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky): FSL Holdings, Firma Léon Van Parys, Pacific Fruit Company Italy SpA (zástupci: P. Vlaemminck, C. Verdonck, B. Van Vooren, J. Auwerx, advocaten)

Další účastnice řízení: Evropská komise

Návrhová žádání navrhovatelek

Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek kvůli použití důkazů, které byly získány v naprostém rozporu s postupem stanoveným pro jejich získávání, a kvůli nesprávnému uplatnění sdělení o shovívavosti z roku 2002, a v důsledku toho v plném rozsahu zrušil rozhodnutí Komise ze dne 12. října 2011;
- podpůrně, částečně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál neprovedl úplný soudní přezkum pokuty uložené navrhovatelkám, a v důsledku toho podstatně snížil pokutu, která byla navrhovatelkám napadeným rozsudkem uložena;

- dále podpůrně, částečně zrušil napadený rozsudek v rozsahu, v němž Tribunál nesprávně konstatoval, že cílem nebo důsledkem porušení bylo omezení hospodářské soutěže, a v důsledku toho vrátil věc Tribunálu, ledaže by se Soudní dvůr domníval, že má k dispozici dostatek informací k tomu, aby sám zrušil rozhodnutí Komise;
- v každém případě uložil Komisi náhradu nákladů, které navrhovatelky vynaložily v řízení před Soudním dvorem a Tribunálem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Navrhovatelky opírají svůj kasační opravný prostředek o čtyři důvody:

- V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a porušil jejich právo na obhajobu a podstatné formální náležitosti, když zamítl jejich tvrzení týkající se protiprávnosti postoupení dokumentů získaných italskými daňovými orgány v průběhu vnitrostátního daňového šetření Komisi, a namítají důsledky této protiprávnosti. Zaprvé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že konstatoval, že Komise nemá na základě unijního práva zvláštní povinnost zabránit tomu, aby bylo v průběhu správní fáze vyšetřování v oblasti hospodářské soutěže nenapravitelně porušeno základní právo na obhajobu. Zadruhé, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nezohlednil skutečnost, že Komise porušila právo navrhovatelek na obhajobu a podstatné formální náležitosti podle čl. 12 odst. 2 nařízení č. 1/2003⁽¹⁾. Zatřetí, Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení tím, že zkreslil jasný význam důkazů, které mu byly předloženy, když rozhodl, že skutečnost, že dokumenty, které Komise použila jako důkaz, byly získány neoprávně, není relevantní.
- V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že Komisi nevytkl, že přiznala ochranu před pokutami žadateli, pokud jde o jižní Evropu, čímž nedůsledně uplatnila sdělení o shovívavosti z roku 2002. Navrhovatelky konkrétně tvrdí, že ve vztahu k jižní Evropě neměla být žadateli přiznána žádná ochrana před pokutami, a že tudíž všechna ústní vyjádření žadatele o ochranu před pokutami a informace získané na základě žádostí o informace podaných na základě těchto ústních vyjádření měly být v projednávané věci vyňaty ze spisu.
- Podpůrně, v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že neposkytl účinnou soudní ochranu proti trestní sankci, kterou jim uložila Komise, a to přes neomezenou soudní pravomoc, kterou mu přiznává článek 31 nařízení č. 1/2003, a zásadu účinné soudní ochrany zakotvenou v článku 6 EÚLP a v článku 47 Listiny. Navrhovatelky dále tvrdí, že v důsledku neposkytnutí takové účinné soudní ochrany Tribunál nesprávně stanovil pokutu.
- Dále podpůrně, v rámci čtvrtého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že nesprávně vyložil pojem porušení z hlediska cíle, což v konečném důsledku vedlo i k nesprávné právní kvalifikaci skutkového stavu a porušení práva navrhovatelek na obhajobu.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205).